

Határozatok Tára

C-81/12. sz. ügy

**Asociația Accept
kontra
Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**

(a Curtea de Apel București [Románia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Szociálpolitika — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2000/78/EK irányelv — A 2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, a 10. cikk (1) bekezdése és a 17. cikk — A szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma — »A hátrányos megkülönböztetésre utaló tények« fogalma — A bizonyítási teher áthelyezése — Hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók — Egy hivatásos labdarúgóklub vezetőjeként fellépő és a közvélemény által annak tekintett személy — Homoszexuálisként bemutatott labdarúgó felvételének kizárására vonatkozó nyilvános kijelentések”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2013. április 25.

1. *Szociálpolitika — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2000/78 irányelv — Bírósági vagy közigazgatási eljárás indítása — Nem egy meghatározott sértett nevében eljáró egyesület — Megengedhetőség*

(2000/78 tanácsi irányelv, 2. cikk, (2) bekezdés, a) pont, 8. cikk, (1) bekezdés, 9. cikk, (2) bekezdés és 10. cikk, (1), (2) és (4) bekezdés)

2. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bíróság hatásköre — Korlátok — A nemzeti bíróság hatásköre — A jogvita tényállásának megállapítása és értékelése — A Bíróság által értelmezett rendelkezések alkalmazása*

(EUMSZ 267. cikk)

3. *Szociálpolitika — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2000/78 irányelv — A hátrányos megkülönböztetés fennállásának feltételezésére okot adó tények — Fogalom — Homoszexuálisként bemutatott labdarúgó felvételének kizárásáról szóló nyilvános nyilatkozatok — Olyan személytől származó nyilatkozatok, akit egy labdarúgóklub vezetőjének tekintenek — Bennfoglaltság*

(2000/78 tanácsi irányelv, 2. cikk, (2) bekezdés és 10. cikk, (1) bekezdés)

4. *Szociálpolitika — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2000/78 irányelv — A szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma — Bizonyítási teher — A magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelme nélkül teljesíthetetlen bizonyítás — Hiány*

(2000/78 tanácsi irányelv, 10. cikk, (1) bekezdés)

5. *Szociálpolitika — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2000/78 irányelv — Megsértés — Szankciók — Hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciórendszer*

(2000/78 tanácsi irányelv, 17. cikk)

1. A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében a közvetlen hátrányos megkülönböztetés fennállásának nem feltétele, hogy azonosítható legyen a sértett személy, aki állítása szerint ilyen hátrányos megkülönböztetésnek vált áldozatává. Egyébiránt, figyelemmel különösen a 2000/78 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésére, az irányelv 9. cikkének (2) bekezdése egyáltalán nem tiltja, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályaikban biztosítsák, hogy az egyesületek, amelyeknek érdekükben áll az ebben az irányelvben előírt rendelkezések betartásának biztosítása, bírósági vagy közigazgatási eljárást indíthassanak annak érdekében, hogy az említett irányelvből eredő kötelezettségeket biztosítsák, akkor is, ha nem egy meghatározott sértett személy nevében, illetve egy azonosítható sértett személy hiányában járnak el. Amikor egy tagállam ilyen jogot biztosít, a 2000/78 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének, 9. cikke (2) bekezdésének, valamint 10. cikke (1), (2) és (4) bekezdésének egymással összefüggésben történő értelmezéséből az következik, hogy azzal sem ellentétes az, hogy a bizonyítási teher áthelyezése – ahogy azt a 10. cikk (1) bekezdése előírja – olyan helyzetekre is alkalmazandó, amikor egy egyesület anélkül indít eljárást, hogy egy meghatározott sértett nevében vagy érdekében, illetve annak jóváhagyásával járna el.

(vö. 36–38. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 41–43. pont)

3. A foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv 2. cikkének (2) bekezdését és 10. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az egy homoszexuálisként bemutatott labdarúgó felvételének kizárásáról szóló nyilvános nyilatkozatok minősülhetnek „olyan tények[nek], amelyek alapján feltételezhető, hogy [...] hátrányos megkülönböztetés történt” egy hivatásos labdarúgóklub esetében, noha a szóban forgó nyilatkozatok egy olyan személytől származnak, aki annak ellenére, hogy e klub vezetőjeként lép fel, és mind a média, mind a társaság annak tekinti, felvételi kérdésekben jogilag nem feltétlenül rendelkezik döntési, illetve képviseleti jogosultsággal.

Ugyanis önmagában az a körülmény, hogy az ilyen nyilatkozatok nem közvetlenül valamely meghatározott alperestől származnak, nem feltétlenül zárja ki azt, hogy e fél vonatkozásában megállapítható legyen az említett irányelv 10. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „olyan tények [fennállása], amelyek alapján feltételezhető, hogy [...] hátrányos megkülönböztetés történt”.

Ebből az következik, hogy egy alperes munkáltató nem tudja megcáfolni a hátrányosan megkülönböztető munkaerő-felvételi politika folytatására utaló tények fennállását azon kijelentésre szorítkozva, hogy a homofób munkaerő-felvételi politika fennállását sugalmazó nyilatkozatok olyan személytől származnak, aki bár állítása és a látszat szerint a munkáltató irányításában fontos szerepet tölt be, a munkaerő-felvételi kérdésekre vonatkozóan nem rendelkezik döntési joggal. Az a tény, hogy a munkáltató nem határolódott el egyértelműen a szóban forgó nyilatkozatoktól, olyan körülménynek minősül, amelyet az eljáró hatóság figyelembe vehet a tényállás átfogó vizsgálata során.

(vö. 48–50., 53., pont és a rendelkező rész 1. pontja)

4. A foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv 10. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha az egy homoszexuálisiként bemutatott labdarúgó felvételének kizárásáról szóló nyilvános nyilatkozatok „olyan tények[nek minősülnek] [...], amelyek alapján feltételezhető, hogy [...] [szexuális irányultságon alapuló] hátrányos megkülönböztetés történt” valamely hivatásos labdarúgóklub játékosainak felvételekor, a 2000/78 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bizonyítási teher nem vezet olyan bizonyítás megköveteléséhez, amelyet lehetetlen teljesíteni a magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelme nélkül.

Az alperesek ugyanis a rendelkezésre álló jogi eszközökkel az illetékes nemzeti hatóságok előtt vitathatják a jogsértést, többek között annak bizonyításával, hogy a munkaerő-felvételi politikájuk olyan tényezőkön alapul, amelyek függetlenek minden szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetéstől. A 2000/78 irányelv 10. cikkének (1) bekezdéséből eredő egyszerű vélelem megdöntéséhez nem szükséges, hogy valamely alperes azt bizonyítsa, hogy a múltban felvettek már meghatározott szexuális irányultsággal rendelkező személyt, mivel egy ilyen követelmény bizonyos körülmények között ténylegesen sértheti a magánélet tiszteletben tartásához való jogot.

A körülmények átfogó értékelésekor, amelynek elvégzése tehát az ügyben eljáró nemzeti hatóság feladata, több egybevágó bizonyíték alapján megcáfolható a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés látszata. Ilyen bizonyíték lehet különösen az érintett alperesnek a hátrányos megkülönböztetést eredményező nyilvános kijelentésektől való egyértelmű elhatárolódásra irányuló reakciója, valamint az egyenlő bánásmód elvének a 2000/78 irányelv értelmében történő tiszteletben tartásának biztosítása érdekében az e fél munkaerő-felvételi politikája terén kifejezett rendelkezések megléte.

(vö. 56–59. pont és a rendelkező rész 2. pontja)

5. A foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv 17. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely alapján az ezen irányelv értelmében vett szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés megállapítása esetén csak figyelmeztetést lehet alkalmazni, amikor egy ilyen megállapításra a tényállás bekövetkezésétől számított hat hónapos elévülési idő leteltét követően kerül sor, ha ugyanezen szabályozás alapján az ilyen hátrányos megkülönböztetést nem szankcionálják olyan anyagi és eljárásjogi feltételek mellett, amelyek biztosítják, hogy a szankció hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen. A kérdést előterjesztő bíróság feladata értékelni, hogy ez az eset áll-e fenn az érintett nemzeti szabályozásnál, és adott esetben a nemzeti jogot, amennyire csak lehetséges, az említett irányelv szövegére és céljára tekintettel értelmezni az irányelv által kitűzött cél elérése érdekében.

(vö. 73. pont és a rendelkező rész 3. pontja)